

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

027.3

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: Husz koronáért lehet kikölcsönözni egy hétre a teljes Sobri Jóska

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.

(Hely)

1921. XII. 29.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Husz koronáért lehet kikölcsönözni egy hétre a teljes Sobri Jóska

Látogatas a Ráday-utcai ponyva-kölcsönzőben — Visszatérhet-e a régi rablóromantika? — A hosszú Varga és a baptista asszony

— Az Uj Nemzedék tudósítójától —

Kis bolt a Ráday-utca elején, az ajtóban cipőkrémek, cipőszinórok, bögrék, szappanok vannak kirakva, az ajtófélfára kiszógezve a teljes Nick Carter-sorozat és a Színházi Élet sok régi száma. Szóval semmi különös, ami jelezne, hogy milyen lézaggató kulturintézményt rendezett be a bolt tulajdonosa. Bent a polcokon a ponyvairodalom valamennyi terméke, de vannak jogi könyvek is és külön állványon 12 drb lak- és címjegyzék. A tulajdonos 19 éves lehet, hamisítatlan franztádi típus, de büszke rá nagyon, hogy ilyen ponyvakölcsönző-intézet nincs több egész Magyarországon és ennek a létesítése az ő ötlete volt. Természetesen elsőrangú szakember a ponyva terén, sokat és meggyőző elvenséggel beszél rögtön, amint belépek a boltba.

— Kegyed speciálisan a magyar rablóromantikával foglalkozik — kérdi — vagy a klasszikusokkal is? Mert megvannak nálam a régi francia bűnügyi dolgok is, amik már egyáltalán nem kaphatók, mint például, amit különösen ajánlhatok „A sirbolt rejtélyes halottja.” A multkor is járt itt egy ur, aki azt

mondta, hogy ő magyar népleket akarja megrajzolni a ponyvaregények alapján. Az is nagyon gyanús alak volt...

Megmondom, hogy engem az azlet menete érdekel ugy általában. Ekkor előhúz két vastag, rózsaszínű kemény papírba kötött könyvet és elem teszi a pultra. „Sobri Jóska, a század leghíresebb rablóvezérének élete és kalandjai.” Az eredeti kiadás, a két kötetben benn van mind a 92 füzet. A kötetek kicsit megviseltek, piszkosak, de a vastag rózsaszínű kötés bírja a forgalmat.

— Ez kölcsönkönyvtáram legfontosabb darabja, a teljes Sobri Jóska. A 2 kötetet együtt 20 koronáért adom ki egy hétre az eredeti fametszetekkel. Majdnem mindig kint van, ez most egy egész véletlen eset, hogy meg tudom mutatni. Gyalogosan jó feje volt aarak, z illetőnek, aki ezt összeírta. Csak miért nem írt tisztességesebbet? Igaz, kevésbé let volna kelendő, de legalább örökbecsű lett volna. Ha volna több ilyen dolgom, határozottan nagy forgalmat tudnék csinálni itt a IX. kerületben. Ilyen rablódolgozatok... n kénevednek, kikölcsönöz-

nének akármeny is.

— Vidéki olvasóm is van nagyon sok. Az asszonyok 5-6 könyvet visznek ki egyszerre és a következő szombaton visszahozzák. Mindig visszahozzák, mert olyan magas letéti díjat szedek, hogy nem érdemes megtartaniok.

— A multkor bent volt egy vidéki paraszt, aki mindenáron azt akarta bebizonyítani, hogy visszatérhet még ez a régi romantikus rablóvilág. En megcáfoltam, meséltem neki hatóságról, repülőgépekről, a technika vívmányairól és a rendőrség szervezetéről. Ugy-e kegyednek is ez a véleménye?

— Természetesen, — mondtam, azután megint csak ő vette át nagy gyorsan a szót. Össze-vissza futkostak a gondolatai, hogy alig birtam követni.

— Fantomast is kölcsönzők ki, meg Connan Doyle is. Ez kevésbé kapós téma. De meg kell emlékezni a Nick Carterről, mint nagyfotosságu cikkről. Ezeknek 2-3 korona a kölcsöndíjuk. A Nick Carter rendkívül értékes. Egy számaért a multkor 100 koronát, sőt még többet is ígértek, az illető be akarta köttetni s egy füzet hiányzott neki.

— Vannak ilyen rajongó vendégeim. Ismerem mindegyik izlését. Egy baptista asszonynak csak speciális műfaj kell, amelyikben egy oldalon legalább tizenöt gyilkosság van. Ez minden héten a kötetnyel alatt viszi el a könyvet, hogy valamelyik „testvér” meg ne lássa, mert fél, hogy akkor kipredikálja a pap. Mellesleg nagyon szent. En mondhatom, en hidegen nézem a dogmákat.

— Nagyon sajnálnám, ha kegyed nem ismerné meg milyen emberek vannak. Itt van például a hosszú Varga, valóságos Nick Carter alak, az utcán is mindig Nick Cartert olvasott. Most csak klasszikusokat olvas, nagy változáson ment át a szegény ifju. Azelőtt tele volt az irodalom szeretetével, szerette Arsen Lupint, most meg Wilde Oscart, meg B. Shawt olvassa. Természetesen kritizálni nem tudja, csak élvezi az izgalmas pikáns részeket.

— Kikölcsönöznek aztán még a munkásosztály tagjai, a suhanófiúk, suszterinasok, kifutók. Van egy-két iskolaszolga is ismerősöm, azok csak speciális dolgokat vesznek. Szombaton van a legnagyobb forgalom, akkor van a heti fizetés, akkor jönnek be könyvekért a vidékiek is.

Körülbelül mindent megtudtam így, szédítő tempóban, elég rövid idő alatt. Kifelé igyekeztem. A kölcsönkönyvtár vezetője még utánam kiáltott az utcára:

— Hát kérem, az a dolog, amit kegyed erről írni fog, engem is érdekel. Talán még árusítani is fogom...